

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. B.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 23 sierpnia 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie cofnięcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie
zakończonej

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 234/21,

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 *in fine* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić bez rozpoznania wniosek o wznowienie postępowania wobec jego skutecznego cofnięcia;**
- 2. zwolnić J. B. od ponoszenia kosztów postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego J. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2021 r., II AKa 234/21, zmieniającym wyrok łączny Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 15 września 2021 r., sygn. akt II K 88/20. Jako podstawę normatywną tego wniosku wskazano art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Następnie w dniu 20 lipca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo procesowe obrońcy wnioskodawcy, w którym oświadczył on, że po konsultacjach

ze skazanym J. B. cofa wniosek o wznowienie postępowania i wnosi o umorzenie postępowania. Pismem z dnia 8 sierpnia 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) wezwany do złożenia stosownego oświadczenia w przedmiocie cofnięcia wniosku o wznowienie skazany J. B. wskazał, że wyraża zgodę na cofnięcie wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2021 r., II AKa 234/21, ponieważ wniosek ten został w tej sprawie złożony omyłkowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Cofnięcie przez obrońcę wniosku o wznowienie postępowania, za zgodą skazanego, w kontekście odpowiednio stosowanych w postępowaniu wznowieniowym przepisów art. 431 k.p.k. i 432 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., należy uznać za skuteczne, albowiem nie zachodzi w tej sprawie, którakolwiek z przyczyn wskazanych w art. 439 k.p.k. uzasadniających wznowienie postępowania z urzędu. W postępowaniu wznowieniowym zaś nie znajduje zastosowania, nawet odpowiednio, przepis art. 440 k.p.k., ponieważ badanie wniosku o wznowienie postępowania w celu stwierdzenia czy objęte nim orzeczenie jest rażąco niesprawiedliwe nie mieści się w podstawach wznowieniowych wskazanych w Rozdziale 56 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów postępowania wznowieniowego uznając, że przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 *in fine* k.p.k.).

[ms]

